

Rozloučení se školou

Vše začalo první třídou, ale skoro nic si nepamatuji, školní léta rychle uběhla. Moc se mi na jinou školu nechce, vím, že mi budou chybět spolužáci ze třídy a ostatní žáci naší školy. Od roku 2014 se přece jen něco změnilo, naučil jsem se dost nových věcí. Jsem rád, že jsem mohl být na hanušovické základce a že jsem poznal lidi, které jsem poznat měl. Během těch devíti let máme mnoho společných zážitků. Po základce to už nebude takové jako dřív. Jsme dobrá parta a bude mi chybět. I když se občas neshodneme, tak si to vždy druhý den vyříkáme a jsme v klidu.

Bandy Nikolas IX.B

Rozloučení se školou

Zbývá už jen několik dní do konce našeho posledního společného školního roku. Je neuvěřitelné, jak rychle to celé uteklo.

1. září 2014 jsme se všichni poprvé sešli v 1. třídě. Ujala se nás paní učitelka Hana Jordová. Naučila nás číst psát a počítat a my jsme už od prvního dne věděli, že bude navždy naší první a jedinou, opravdu milovanou paní učitelkou. Učila nás až do třetí třídy, ve čtvrté a páté třídě nás učila paní učitelka Radka Kotrašová, se kterou jsme se (někteří z nás poprvé) podívali do Prahy. Připravila nás na druhý stupeň, kde bylo spoustu nových předmětů a učitelů. Na 2. stupni si nás převzala naše poslední učitelka Pavla Rulišková, zvládla s námi on-line výuku, akademii a mnohé jiné zážitky. Ať už nás učil kdokoli, věděli jsme, že se můžeme spolehnout jeden na druhého. 1. září se už nesejdeme ve stejné třídě, každý si půjdeme svou vlastní cestou.

Tímto krátkým textem bych chtěla poděkovat všem učitelům, mým spolužákům, a především rodičům za jejich trpělivost a laskavost. Speciální poděkování patří paní učitelce Jordové, která při nás stála, i když už nás neučila. A my jsme vždy věděli, že je tu pro nás.

Natálie Baroňová IX.B

Rozloučení se školou

Milí spolužáci a učitelé,

nastal čas se s vámi po devíti skvělých letech na hanušovické základní škole rozloučit. Nejdříve však zavzpomínáme pěkně od začátku.

1.9.2014 jsem nastoupila do první třídy. Nevěděla jsem, co mě čeká, ale těšila jsem se na nové kamarády. Ujala se nás paní učitelka Hana Jordová, která nás všechny naučila číst, psát a počítat. Chtěla bych jí poděkovat za to, že to s námi nevzdala a měla trpělivost, i když nám něco nešlo. Se všemi základy si nás do 4. a 5. třídy převzala paní učitelka Radka Kotrašová, která nás připravila na 2. stupeň. Vzala nás na náš první pořádný výlet do Prahy. Na 2. stupni se nás ujala paní učitelka Pavla Rulišková, která se k nám chovala jako k dospívajícím.

Nyní jsme v 9. třídě a nezbývá nám už mnoho společného času. S blížícím se koncem si uvědomuji, že mi většina z vás bude chybět. Během nacvičování závěrečné akademie jsme se ještě více sblížili a jsem za to ráda. Celou školní docházku jsem si užila a budu na všechno, co se tu událo, ráda vzpomínat. Všechno to velmi rychle uběhlo. V září všichni nastupujeme na jiné školy a naše cesty se rozdělí. Nesejdeme se už v jedné třídě, ale doufám, že si všichni vytvoříme tak skvělý kolektiv, jako máme teď.

Tímto bych vám chtěla všem poděkovat a loučím se s vámi.

Anna Čermáková IX.B

Rozloučení se školou

Vážení učitelé, milí spolužáci,

je neuvěřitelné, jak ten čas letí. Uběhlo devět let naší cesty na Základní škole v Hanušovicích. Pamatuji si, jak jsme poprvé zasedli do lavic a ihned jsme si začali hledat nové kamarády. Podle mě byli všichni nervózní a přemýšleli, jak to bude ve škole probíhat. Nyní jsme v deváté třídě a můžu říct, že jsme si všechny ty roky neskutečně užili a budeme na ně vzpomínat ještě hodně dlouho.

Dnešním dnem pro nás všechny něco končí. V naší třídě jsme zažili mnoho legrace, ale také hodně hádek, hlavně ten poslední rok, kdy jsme všichni museli spolupracovat a vytvořit program na naši závěrečnou školní akademii. Je těžké se loučit s někým, s kým jsem se viděl každý den po celých devět let. Až nyní jsem si uvědomil, jak rychle nám to uteklo.

Také budeme rádi vzpomínat na naše společné školní výlety, exkurze a na další jiné akce. Budou nám chybět přestávky, každý vtip i každá legrace, kterou jsme si dokázali zpříjemnit den. Určitě se s mnohými z vás budu stýkat i nadále.

Loučím se i s budovou školy, do které jsem chodil a pro kterou jsem jeden žák z mnoha, který se procházel jejími školními chodbami. Nejtěžší bude se rozloučit hlavně s kamarády, ale i s učiteli, kteří to ne vždy měli s námi jednoduché.

Rád bych poděkoval svým učitelům za přípravu na přijímací zkoušky, ale i nabyté znalosti od první až do deváté třídy.

Poděkování patří především paní učitelce Jordové, kterou jsme měli všichni rádi, se kterou jsme si školu užívali úplně nejvíce. A dále velké díky našim dalším třídním učitelkám, jako je paní učitelka Kotrašová a paní učitelka Rulišková, které nás podporovaly a snažily se nás připravit, jak nejlépe mohly. A na závěr bych chtěl poděkovat svým spolužákům, se kterými jsme tvořili ten nejlepší kolektiv.

Přeji všem mnoho úspěchů a hodně štěstí do budoucna.

Denis Moc IX.B

Rozloučení se školou

Milí učitelé, rodiče a žáci!

Je to tady! Devět let je u konce a já bych ráda zavzpomínala na naše společně strávené roky na základní škole.

1.9.2014 jsme nastoupili do první třídy, ale nikdo nevěděl, co nás čeká. Naše první třídní učitelka byla Hana Jordová, která s námi prožila celé tři roky. Z tohoto období máme velmi hezké vzpomínky a zážitky. Po třech letech jsme se s paní učitelkou velmi těžce loučili. Čekala nás však čtvrtá a pátá třída a s ní paní učitelka Radka Kotrašová. Pro některé bylo velmi náročné zvykat si na jiný režim a novou třídní učitelku. Máme s ní pár hezkých vzpomínek, např. když nás vzala do Prahy, což byl náš první větší školní výlet. Opět to velmi rychle uteklo a čekal nás 2. stupeň. Naší třídní učitelkou se stala Pavla Rulíšková. Zažila s námi distanční výuku, kdy jsme se neměli možnost denně vídat. S paní učitelkou jsme si naše poslední tři roky přesto užili.

Touto cestou bych chtěla popřát všem učitelům a spolužákům hodně štěstí a poděkovat za krásně prožitých devět let, na které budu velmi ráda vzpomínat.

Adéla Fialová IX.B

Rozloučení se školou

Každý rok se devátáci loučí se školou a letos je to na nás. Kdybych měla zavzpomínat, vybaví se mi dobré, ale i horší vzpomínky.

Do první třídy jsem nastoupila 1.9.2014. Byla jsem plná dojmů a nevěděla jsem, co mám čekat. Co však vím je, že jsem měla strach a zároveň jsem se i těšila. Vše zvládnout mi pomohla první třídní učitelka Hana Jordová, která mě naučila číst, psát a počítat. Zároveň mi dala mou první jedničku a mé první vysvědčení. Strávili jsme s ní první tři roky našeho školního života. Za tři roky nás naučila nejen základní znalosti a dovednosti, ale také jak být dobrým kolektivem a jak se k sobě slušně a s respektem chovat.

Naší další třídní učitelkou byla Radka Kotrašová, která nás seznámila s druhým stupněm. Čekalo nás také těžší učivo, na které jsme nebyli moc zvyklí. I to jsme zvládli a mohli jsme jít dál. Poslední třídní učitelkou byla Pavla Rulíšková. S ní jsme strávili naše poslední roky na škole, které byly jedny z nejtěžších, obzvlášť devátý ročník, kdy jsme se měli rozhodnout, na jakou střední školu chceme jít dál. A k tomu patří i přijímací zkoušky, se kterými nám pomáhaly paní učitelky Petra Matoušková a Pavla Rulíšková. Po přijímacích zkouškách nastalo už jen čekání, zda nás přijmou. Po všech komplikacích se na střední školy všichni dostali.

Ještě než ze základní školy úplně odejdu, chtěla bych moc poděkovat svým spolužákům a učitelům za krásně strávených devět let, i když některé chvíle byly náročnější. Děkuji za všechny vzpomínky a zážitky, které spolu máme, a doufám, že se nevidíme naposledy a jednou budeme spolu na uplynulá školní léta vzpomínat.

Kamila Jenčková IX.B

Rozloučení se školou

Je září roku 2014 a vybavuji si naše „pasování“ na žáky 1. třídy. Druhý den jsme se všichni vydali poprvé do školy, mnozí už bez rodičů. Ve třídě jsme zasedli do lavic a přišlo seznamování se školním prostředím a novými kamarády.

Jelikož čas letí opravdu rychle, tak si posledních osm let moc nepamatuji. Za těch pár let jsem se toho mnoho naučil, jsem rád za nově nabyté zkušenosti a za mé přátele.

Klimesch David IX.B

Rozloučení se školou

A je to tady, devět let na této škole uteklo jak voda a my se pomalu chystáme na střední školy.

Píše se rok 2014 a já poprvé vcházím do Základní školy v Hanušovicích. Na první ročníky si moc nevzpomínám, ale byly to skvělé časy, protože jsme měli paní učitelku Jordovou. Zažívali jsme spolu skvělé chvíle a pomalu jsme si začínali vytvářet kamarádství. Učili jsme se číst, psát a počítat. Postupem ročníků učení přibývalo a s tím přišla i první změna třídního učitele. Byl to pro nás velký šok, protože jsme všichni měli paní Jordovou moc rádi.

Naše druhá třídní učitelka byla paní Kotrašová, která nás učila od 4. do 5. třídy. Připravovala nás na druhý stupeň. Jezdila s námi na super výlety, třeba do Prahy nebo do planetária. Byl konec 5. třídy a s tím přišel i přechod na druhý stupeň. Ke konci roku jsme ještě spali ve škole, kde jsme se seznámili s paní učitelkou Ruliškovou, naší poslední třídní učitelkou. V 6. třídě jsme si museli zvyknout na více předmětů a na změnu učitelů. Když už to vypadalo, že jsme si na to zvykli, tak přišla obrovská životní změna, která postihla všechny z nás „Covid 19.“ Ze dne na den se všechno zavřelo a my zůstali doma a měli radost z toho, že se nebudeme učit. Jenže asi po týdnu nám přišla zpráva na email, že začíná online výuka. Myslím si, že tato výuka, která trvala skoro dva roky, nás hodně poznamenala.

Devátá třída byl pro mě nejkrásnější rok až na jednu věc, a tou byly přijímačky. Vše nakonec dobře dopadlo, na střední školy jsme byli přijati.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem učitelům za to, že to s námi zvládli a třídě za to, že jsme celých devět let byli super kolektiv.

René Köhler IX.B

Rozloučení se školou

Vážení rodiče a spolužáci,
na základní škole pro nás právě něco končí. Není to jen měsíc červen, ale i tento školní rok, který pro nás devátáky byl poslední.

Je to už devět let, co jsem poprvé vstoupil do této školy. Provázela mě obrovská nervozita, strach, ale i zvědavost a těšení se na nové zážitky, kamarády, a že se něco nového naučím. V první třídě jsem se naučil psát, číst a počítat. Poté už to bylo jen těžší a těžší až do deváté třídy, kde jsem teď. Za pár dní budeme na základní školu pouze vzpomínat a připravovat se na naše střední školy, do kterých v září nastoupíme. Celých devět let jsem si zde moc užil a budu na to rád vzpomínat asi jako všichni ostatní. Celé to uteklo jako voda a nyní začne něco nového.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem učitelům, že to s námi vydrželi a něco nás i naučili. Dále bych chtěl poděkovat i mé třídě, ve které byla každý den zábava. Tak na shledanou.

Jan Košťál IX.B

Rozloučení se školou

Píše se rok 2014 a já poprvé vstupuji do loučenské základní školy.

Moc jsem se těšil. V prvním roce jsem se naučil základy čtení, psaní a počítání. Pokračovalo to násobením, dělením, přes podstatná a přídavná jména, až po vyjmenovaná slova. Tohle pokračovalo do třetí třídy. Na začátku čtvrté třídy jsme se přestěhovali do Hanušovic. To znamenalo změnu školy, změnu kamarádů a také menší úpravy v učení, na které jsem si rychle zvykl. Škola od té doby začínala být těžší a těžší.

Přelom nastal z páté třídy do šesté. Druhý stupeň byl o poznání těžší, což jsem zpozoroval i na svých známkách. Od té doby se nic moc zásadního nestalo, než přišla devátá třída a s ní přijímací zkoušky. V tomto ročníku jsme se na tento test připravovali. Přijímačky se konaly 13. a 14. dubna, a byla to zároveň i moje první životní zkouška. Musím říct, že měsíc před tímto testem byl náročný. Na střední školu mě přijali a jsem za to rád.

Devět let ve škole mi dalo mnoho zkušeností, kamarádů, a hlavně hodně skvělých zážitků, na které nikdy nezapomenu. I když všechno nebylo vždy růžové, tak jsem si celou školní docházku velmi užil.

Radim Mañas IX.B

Rozloučení se školou

Do této základní školy docházíme již devátým rokem. Ani jsme se tu pořádně nerozhlédli a najednou se nám mají otevírat brány do světa. Je až neuvěřitelné, jak ten čas letí.

A my, letošní devátáci, se s Vámi nyní loučíme. Loučíme se s krásnými a klidnými časy základní školy, jež nás tu provázely. Je ovšem samozřejmé, že se sem tam vyskytly i nějaké ty krušné chvílky.

Toto poděkování patří nejen mým spolužákům, ale i učitelkám a učitelům za to, že s námi měli velkou trpělivost a předali nám své odborné vědomosti. Školní docházka zahrnovala radostné i smutné chvíle, jak je přinesl život v průběhu devíti let.

Rád budu vzpomínat na školní léta prožítá se svými spolužáky a budu se těšit na osobní setkání s Vámi všemi i po několika letech.

Tomáš Miklas IX.B

Rozloučení se školou

Je to tu, našich společných devět let je u konce a my se už každý sám vydáme na další kapitolu našeho života.

Společně jsme toho mnoho prožili, patřily k tomu pěkné, ale i těžší chvíle. Každý z nás může určitě říct, že to nakonec opravdu stálo za to. Všichni vzpomínáme na náš první školní den. Nikdo z nás v tu chvíli vůbec netušil, jak náročné to bude a kolik úsilí bude stát, dopracovat se do devátého ročníku. Naše první paní učitelka byla Hana Jordová a té patří velké poděkování za to, jak nás dobře připravila do dalších let.

Chtěla bych také poděkovat svým spolužákům za ty krásné a nezapomenutelné zážitky. Dále všem paním učitelkám, které nás učily, především za jejich trpělivost.

Veronika Sklenářová IX.B

Rozloučení se školou

Byl rok 2014, když jsem se těšil do první třídy v Mikulovicích. Zde jsem se naučil číst, psát, počítat a spoustu jiných věcí. Až do páté třídy jsem ve škole patřil do party kamarádů. Potom jsem přestoupil do Základní školy v Hanušovicích, kde mě do třídního kolektivu přijali velmi rychle. Šestá třída mi utekla a moc jsem se těšil, až ze základní školy vyjdu. Ale čím jsem byl starší, uvědomoval jsem si, že mi moji spolužáci budou chybět. I když všechny momenty nebyly světlé, tak jsem si užil krásných devět let.

David Stojar, IX.B

Rozloučení se školou

Milí rodiče, učitelé a spolužáci.

Už jsme v deváté třídě, je to něco neuvěřitelného. Jako by to bylo včera, co jsme se stali prvňáky a začali jsme novou kapitolu života na Základní škole v Hanušovicích. Uvědomuji si, že to velmi rychle uteklo. Devět let povinné školní docházky je pomalu za námi a otevírá se nám cesta za vyšším vzděláním. Tuto kapitolu bych ráda ukončila poděkováním našim třídním učitelkám. Naší milované paní učitelce Haně Jordové, naučila nás číst, psát a počítat, bez těchto znalostí bychom se neobešli. Paní učitelce Radce Kotrašové, která nás připravila na náročný 2.stupeň, kde je učivo mnohem náročnější. V šesté třídě se nás ujala paní učitelka Pavla Rulíšková, která se k nám nechovala jako k dětem, ale k dospívajícím osobám chystajících se pomalu na střední školu. Poděkování patří i mým spolužákům za to, že jsme společně vytvořili skvělý kolektiv. Doufám, že se na střední škole budu cítit ve třídě tak dobře jako tady. Děkuji i své rodině, přátelům a blízkým za jejich podporu.

Děkuji Vám všem a loučím se s Vámi!

Tereza Široká, 9.B

Rozloučení se školou

A je to tady! Poslední měsíc našeho společného času na této škole.

Zažila jsem zde mnoho pěkných i horších chvil, dostala jsem spoustu dobrých i špatných známek, občas jsem řešila problémy. Vzpomínám si, jak jsme nastupovali před devíti lety do první třídy. Naše první paní učitelka byla Hana Jordová, která nám dala dobré základy nejen ze školních vědomostí, ale i do života. Naučila nás psát, číst a počítat, ale i řešit naše starosti. Naše další třídní učitelkou se stala jsme Radka Kotrašová, která byla spravedlivá a také bych jí chtěla poděkovat. Poslední společné roky nás doprovázela paní učitelka Rulíšková, které děkuji za její trpělivost s celou naší třídou. Ráda bych poděkovala všem paním učitelkám, které nás učily, a především spolužákům za vytvoření pevného kolektivu. Zvládli jsme spolu hádky a užili si i mnoho hezkých chvil.

Bude mi to tu chybět.

Tereza Venosová IX.B